

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4328/2018
13.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Јелице Бојанић Керез, чланова већа, у парници тужиоца Адвокатске коморе Београд, чији је пуномоћник Небојша Авлијаш, адвокат из ... и АА, адвоката из ..., против туженог Адвокатске коморе Републике Србије из Београда, чији је пуномоћник Жарко Боровчанин, адвокат из ..., ради поништаја избора органа правног лица, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1492/16 од 31.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог Адвокатске коморе Србије из Београда, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1492/16 од 31.03.2016. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог Адвокатске коморе Србије из Београда, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1492/16 од 31.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 1071/15 од 02.10.2015. године, која је исправљена решењем истог суда П 1071/15 од 09.11.2015. године, ставом I изреке, одбијени су приговори (апсолутне) ненадлежности суда, стварне ненадлежности Вишег суда, неблагоприятности и недозвољености тужбе, као неосновани. Ставом II изреке, поништена је одлука Изборне комисије туженог бр. 84-4/2012 од 11.02.2012. године. Ставом III изреке, одређена је привремена мера тако што је органима туженог изабраним 11.02.2012. године, забрањено да сазивају седнице Скупштине Управног одбора туженог, да предлажу дневни ред за те седнице и председавају им, да потписују одлуке и друге акте које доноси Скупштина и Управни одбор туженог, да доносе решења када се одлуке доносе у управном поступку, да извршавају одлуке Скупштине и Управног одбора туженог, да учествују у раду Високог савета судства и Државног већа тужилаца, да учествују у раду органа адвокатских комора у саставу туженог са државним и правосудним органима, адвокатским коморама и другим професионалним и стручним организацијама из земље и иностранства, до правноснажног окончања поступка у овој парници. Ставом IV изреке, обавезан је тужени да тужиоцима, као солидарним повериоцима, накнади трошкове парничног поступка у износу од 48.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду П 1071/15 од 27.11.2015. године, одбијен је предлог туженог за укидање привремене мере одређене решењем из става трећег изреке пресуде истог суда П 1071/15 од 02.10.2015. године, као неоснован.

Решењем истог суда П 1071/15 од 02.02.2016. године, одбијен је предлог туженог за укидање потврде извршности привремене мере одређене ставом трећим изреке пресуде тог суда П 1071/15 од 02.10.2015. године, као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1492/16 од 31.03.2016. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе туженог и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 1071/15 од 02.10.2015. године, исправљена решењем од 20.11.2015. године. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђено решење Вишег суда у Београду П 1071/15 од 27.11.2015. године. Ставом трећим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђено решење Вишег суда у Београду П 1071/15 од 02.02.2016. године. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другостепеном поступку тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Предложио је да се о ревизији одлучује као посебно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правних питања од општег интереса у интересу равноправности грађана, новог тумачења права и уједначавања судске праксе.

У смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 ... 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд налази да у овом случају нису испуњени услови прописани цитираном одредбом Закона, пошто не постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, нити новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге усвајања тужбеног захтева. Тужени указује да су, како Апелациони тако и Виши суд у Београду, одлучивали у правној ствари која не спада у надлежност парничног суда, тј. суда опште надлежности. Међутим, то правно питање је, у овој парници, расправљено решењем Врховног касационог суда Ус 48/2014 од 19.03.2015. године, тако што је, поводом сукоба стварне надлежности Управног суда и Вишег суда у Београду, одлучено да је за поступање у овој правној ствари надлежан Виши суд у Београду. Не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, имајући у виду да тужени, уз ревизију, није приложио другачију одлуку суда.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд налази да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, па је, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије туженог, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе

Тужиоци су тужбу суду поднели дана 10.06.2014. године, у којој је, као вредност предмета спора наведен износ од 310.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору у ком вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (2.776 евра), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке овог решења донео у смислу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић